

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

“Gevşeklik göstermeyin, üzüntüye kapılmayın. Eğer inanmışsanız, üstün gelecek olan sizsiniz.” (Al-i İmran 139)

Hilâfet'in yıkılışından sonra ümmetin uğratıldığı en büyük felaketlerden biri de, başlarına musallat olan yöneticilerdir. Zira ümmetin yaşamakta olduğu bu zillet dolu hayattan kurtulmasını engelleyen, kafirlerin kendi çıkar ve menfaatlerini korumak için bekleme yapan, yahudi varlığının gerçek koruyucusu ve yine ümmetin Hilâfet devleti gölgesinde şeri hükümlere dayalı bir hayat yaşamasına engel olmak üzere kafirlerin görevlendirdiği bu cellat yöneticilerdir. Müslümanların başlarındaki hain yöneticiler ümmetin zilletten kurtulmak, küfür eğemenliğinden azad olmak ve cihada geri dönmek için, gösterdiği her türlü çabayı boşa çıkarmak için gece gündüz çalışmaktadırlar. Onlar, efendisi olan sömürücü kafirlerin kendilerine verdiği görevi tam ve eksiksiz bir şekilde yerine getirmek uğruna ümmete karşı yaptıkları ikiyüzlülükten çekinmiyor, onu zillete mahkum bırakmaktan da asla utanç duymuyorlar. İslâm ümmeti harekete geçip İslamî duyguları canlanınca, ümmetin derinliklerinden gelen İslamî mefhumlar belirince, cihada can atarak onun uğruna her türlü çabayı gösterince ve başlarındaki yöneticilerden kurtulmanın gerekliliğini anlayınca bu hain yöneticiler, ümmetin gösterdiği bu reaksiyonun kontrol dışına çıkmaması için efendileriyle görüşerek çözüm yollarını beraberce aramaya başladılar.

İşte bunun için Şarm El-Şeyh ve Kahire’de hain zirveler düzenlediler, onların ortak hedefi olan ümmete hainlik yapmak ve ümmetin bu mübarek kıpırdayışının önünü kesmek için aralarında rol paylaşımını yaptılar. İşte Mısır yöneticisi (ki İslam aleminde ağırlığı olup en büyük söz sahibi olarak bilinen bir ülke) cihadı çaptırılmışlık ve delilik saymakta. Irak yöneticisi de cihada çağrılar yaparken, kendisi iktidara geldiği günden beri canlarına kıydığı Müslümanların kanı halen tazeliğini korumakta. Ürdün yöneticisi ise, Filistin ile coğrafik bakımından en uzun sınıra sahip olduğu halde yahudilerle ilişkileri kesmek ve onlarla yapılan antlaşmaların fesh edilmesini yenilgi olarak saymakta. Yemen yöneticisine gelince O, ta ilk günden beri savaşın olmasını ısrarla istiyordu ama, Adn körfezinde Amerikan savaş gemisinin bombalı saldırısından sonra efendisinden korkan ve onun karşısında şaşkın ve nasıl davranacağını bilmeyen bir köle durumuna düşmüştü. Kuveyt ve körfez’deki petrol yöneticileri ise kafirlere petrol satımının durdurulmasının, sanayi ülkelerinin Müslümanlara karşı düşmanca davranmasına ve dünya ekonomisinin zarar görmesine neden olabileceğini saymaktadırlar. Hatta Suud’lu yöneticiler bu bağlamda defalarca açıklamalar yaptılar.

Kuweyt yöneticilerinin tavrını, arap zirvesine katılmak üzere Kuveyt temsilcisi ve dışişleri bakanı şöyle dile getirdi: “Sanırım ki şu anda petrol satışını durdurmak arap dünyasının lehine değildir. Çünkü en fazla aç kalacak biz oluruz.” Acaba bu bakan, Kuveyt yöneticilerinin Irak ve İran müslümanları arasında savaş finansmanına milyarlarca dolar yardım ederken açlığı neden düşünmedi? Amerikan tüketicisinin rahatını gerçekleştirecek şekilde petrol fiyatlarının düşmesini sağlarken açlığı hiç düşün mü? Müslümanların paraları Amerika ve İngiltere bankalarında yatarken bu paraların her an el koyma veya dondurma ile karşı karşıya kalabilir durumda olduğu halde neticesinde açlığı hiç düşündü mü?

Aslında bu çelişki dolu tavırlar; gerek Amerikanın gerekse İngilterenin çıkar ve menfaatlerini korumak uğruna bu yöneticilerin kafirlerin emirleri karşısında ne kadar zelil ve kukla olduklarının en açık kanıtıdır. Allahu teala ne güzel buyurmuştur:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٣٦﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْمُرَ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ نَادِمِينَ ﴿١٣٧﴾

“Ey iman edenler! Yahudileri ve hristiyanları dost edinmeyin. Zira onlar birbirinin dostudurlar (birbirinin tarafına tutarlar). Kim içinizden onları dost edinirse onlardan olur. Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. Kalblerinde hastalık bulunanların: “Başımıza bir felaketin gelmesinden korkuyoruz” diyerek onların arasına koştuklarını görürsün. Umulur ki Allah bir fethi, yahut katından bir emir getirecek de onlar, içlerinde gizledikleri şeyden dolayı pişman olacaklardır.” (Maide: 51-52)

Kuweyt yöneticileri başta olmak üzere bütün petrol yöneticileri, yahudilerin Müslümanların kanını akıtmalarına, onları öldürmelerine ve Müslümanların kutsal yerlerini kirletmelerine seyirci kalıp Amerika’nın yahudilere olan desteğine karşı sessiz kalarak kafirlere petrol satışını durdurmamakla yetinmeyip, petrolün Amerika başta olmak üzere yahudilere destek verenlere karşı bir kalkan olarak kullanılabilceği medyatik organlar aracılığıyla konuşulmaya başlandığında kâfir devletlerin pazarlarını anında rahatlatıcı bir takım demeçler verdiler. Bu tür açıklamaları yapmalarının sebebi ise; Amerika ve İngiltere gibi kâfir devletlerin pazarlarına akıtılan petrolün durdurulmasından dolayı dünyada büyük çaplı ekonomik krizin yaşanmasından endişe

duydıkları içindir. Bu aciz tavırları başımızdaki yöneticiler, ağır başlılık olarak algılıyorlar!.. Oysa gerçekte bu tavırlar, kafirlere karşı zillet ve boyun eğmekten başka bir şey değildir. Çünkü biz, başımızdaki yöneticiler bu utanç verici tavırları sergilerken kâfir devletlerin Sudan, Libya, Irak, İran gibi Müslüman memleketlerde yaşayan Müslümanları aç bırakmak için acımasızca, ağır ve haksızca yasalar çıkartmakta ve onlara ekonomik ambargoları uygulamakta olduğunu görüyoruz.

Ey müslümanlar!..

Kendileri ümmete hıyanetlik edip kafirlere kölelik yaptıklarından dolayı Müslümanların başlarındaki bu yöneticilerin kafirlere karşı yapamadıklarını Râşid bir halife tereddütsüz bir şekilde onlara karşı yapacaktır. Çünkü halife ümmet tarafından seçilir, varlığı ona dayanır, Allah'ın yardımı ile gücü ümmetle artar. Halife Allah'ın kitabı ve Resulullah'ın sünnetini icra etmek yetkiyi biat yoluyla ümmetten alır.

Raşidi Hilâfet, ancak ümmet Allah'a yardım ederse gerçekleşir. Yani Allah'ın dinine yardım edip, İslam şeriatının hakim olması için ciddi bir şekilde çalıştıktan sonra tahakkuk eder. Zira Allah-u teala şöyle buyurur:

“**Ey iman edenler! Eğer siz Allah'a (Allah'ın dinine) yardım ederseniz O da size yardım eder ve ayaklarınızı (iman üzere) sabit kılar.**” (Muhammed-7)

Allah'tan niyazımız odur ki, ümmetin içerisinde bulunduğu bu berbat ve murdar yaşantıyı kabul etmeyen ve bu hain yöneticileri reddeden tavırlarından dolayı gösterdiği duyarlılık, Allah-u teala'nın:

“**Mü'minlere yardım etmek de bize düşer**” (Rum-47) ayeti kerimesindeki sözünün habercisi olsun.

Ey müslümanlar!..

İşte siz de yöneticilerin ne kadar hain olduklarını gördünüz ve yahudi varlığının sökülmesi için köklü çözümün ne olması gerektiğini de idrak ettiniz. Şüphesiz bu köklü çözüm cihaddır. İçerisinde bulunduğunuz bu zillet dolu ortamdan kurtulmanızın yegane çıkar yolu da başımızdaki bu ajan yöneticilerden kurtulmaktır. Onun için yapmanız gereken şey, duyarlı, inançlı ve ihlaslı güç sahiplerinin Allah'ın size farz kıldığı Raşidi Hilâfet devletini kurmak suretiyle Müslüman beldelerde her hangi bir yöneticiyi otoriteden indirmelerine teşvik etmektir. Zira bunu şu anda gerçekleştirmek mümkündür. İşte bu ortamdan yegâne çıkar yolunuz budur. El A'rac'tan o da Ebu Hureyre'den rivayetle Rasullullah (sav) şöyle buyurdu: ‘**İmam (halife) bir kalkandır, arkasında savaşılar ve onunla korunulur.**’ Ümmet, cihad yoluyla yahudi varlığını Filistin'den sökülmesi, diğer Müslümanların başlarında bulunan yöneticilerini ortadan kaldırmak ve Müslümanları tek halife çatısı altında birleştirmek için artık harekete geçmelidir. Eğer ümmet bunu yaparsa işte o zaman zillet ve aciziyetten kurtulur, izzetli, şanlı ve şer'i hükümlerin ihsan ettiği bir hayat yaşar.

“**(Ey müminler!) Yoksa siz, sizden önce gelip geçenlerin başına gelenler size de gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Yoksulluk ve sıkıntı onlara öylesine dokunmuş ve öyle sarsılmışlardı ki, nihayet peygamber ve beraberindeki müminler: Allah'ın yardımı ne zaman! dediler. Bilesiniz ki Allah'ın yardımı yakındır.**” (Bakara-214)

Hizb-ut Tahrir
Kuveyt Vilayeti

H. 01. Şa'ban 1421
M. 28 Ekim 2000